

и станалъ
ч о в ѣ к ѣ .

Незная съ каква е
закваса заквасенъ,
незная и какъ е
замъсенъ,
но своята участь
отъ книга по-ясна
му станала съ нѣкаква пѣсенъ.

И после разправялъ :
„Брей, какъ се объркахъ,
и ето ти тебе
бесило.
Не стига ти хлѣба,
залитнешъ
отъ мжка
и стжпишъ въ погрѣшность на гнило“.

„И чакашъ така като скоть
въ скотобойна,
въртишъ се, въ очитѣ ти
ножа.

Ехъ, лошо,
ехъ, лошо
свѣтътъ е устроень!
А може, по-иначе може“ . . .

Тогава запѣвалъ той
своята пѣсенъ,
запѣвалъ я бавно и тихо.